

regler til imødegåelse af efterspørgselsstigningen, som ellers kunne være blevet påkrævet, og således også de uheldige overgangsvirkninger på produktion og omsætning, som sådanne indgreb meget let får. Jeg drager for mit vedkommende den konklusion af vore erfaringer i disse år, at vi i den fremtidige udformning af finanspolitikken må lægge stor vægt på at styrke statsbudgettets muligheder for selvstændigt, så at sige automatisk, at dæmpe udsvingene i den økonomiske aktivitet.“

Regeringen håbede dog, det skulle vise sig muligt at gå til en *lempelse af beskatningen*. Ved slutningen af sin fremsættelsestale anførte finansministeren efter at have udtalt sig herom:

„Vi må imidlertid til stadighed holde os for øje, at der med den høje økonomiske aktivitet og den stærke indre efterspørgsel ikke skal ske store forskydninger i de økonomiske forhold, før stabiliteten i valutaudviklingen kan bringes i fare. Der kan derfor ikke være nogen tvivl om, at *vi fortsat må holde en meget forsigtig kurs i finanspolitikken*. Dette kan — og vil rimeligvis — betyde, at vi også i det kommende finansår må bevare et betydeligt overskud på drifts- og anlægsbudgettet og dermed også et stort kasseoverskud. Regeringen er klar over, at et kasseoverskud af denne størrelse eventuelt kan udøve et uønsket pres på udviklingen i penge- og renteforholdene, og vil derfor — ligesom i år — i samarbejde med nationalbanken søge sådanne tendenser imødegået.

De internationale konjunkturer har hidtil altid vekslet fra tid til anden. Selv om anvendelsen af moderne finanspolitik i de store lande synes at gøre udslagene i konjunkturerne mindre end før, må vi se i øjnene, at vanskelige konjunkturer før eller senere vil kunne komme til os. Regeringen anser det for ønskeligt, at der til sådanne tider bevares rimelige valutaeserver, således at man, næste gang dårligere tider kommer til os, lidt bedre kan imødegå en uheldig konjunktur bl. a. ved en skattenedsættelse og gennem den således forøgede købekraft afbøde nogle af dårlige konjunkturers virkninger herhjemme.

En endelig stillingtagen til finans- og kreditpolitikken kan først ske til foråret, når vi har bedre overblik over de ydre økonomiske vilkår og over investeringsaktiviteten og indkomstudviklingen her i landet. Det er regeringens håb, at vi da gennem en smidig tilpasning af den finansielle politik kan sikre en fortsættelse af den økonomiske fremgang, vi har kunnet glæde os over i de senere år.“

Ved den skriftlige *genfremsættelse* af finanslovsforslaget i folketingsårets 2. samling anførte *finansministeren* bl. a.:

„At fremsætte et forslag af denne art uforandret ville ikke være forsvarligt, såfremt der i mellemtiden var indtruffet væsentlige ændringer i forudsætningerne for forslaget. Dette kan imidlertid ikke siges at være tilfældet. Den i oktober gennemførte lovgivning har ganske vist medført visse merudgifter; der var imidlertid allerede i